

Lisbeth Holm Filtenborgs prædiken 23. søndag efter trinitatis

Taler

Lisbeth Holm Filtenborg
Sognepræst i Lemvig-Heldum

Dato

12. november 2023

Sted

Heldum Kirke, Lemvig

Omstændigheder

Prædikenen er skrevet af ChatGPT i samarbejde med Lisbeth Holm Filtenborg og journalist Frederik Helms fra TV Midtvest.

I dag, mens vi samles for at fejre dåb og byde velkommen til et nyt liv i Kristus, konfronteres vi med en grundlæggende udfordring: Hvordan forener vi vores hverdagslige ansvar med vores dybere åndelige søgen i den moderne verden?

I Matthæusevangeliet stilles Jesus over for et udfordrende spørgsmål om at betale skat til kejseren. Hans svar, "Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er," åbner en dyb refleksion over vores prioriteringer. Det minder mig om sangen "Linedanser", hvor hver linje balancerer mellem frygt og håb, mellem jorden og himlen. Vores kristne liv er også en slags linedans.

Jesus' ord peger på en dybere sandhed om livets prioriteringer. De opfordrer os til at overveje, hvad der virkelig betyder noget. Hvad giver vi vores tid, vores energi, vores ressourcer? Er det de jordiske magter og værdier, vi følger, eller søger vi først og fremmest at tjene og ære Gud?

I vores hverdag står vi ofte over for valg, der kræver, at vi vejer vores verdslige forpligtelser op imod vores åndelige kald. Det kan være i vores arbejdsliv, i vores familieforhold, eller i vores sociale engagement. Hvordan navigerer vi i disse valg? Hvordan sikrer vi, at vores handlinger og beslutninger spejler vores tro og værdier?

Dette er ikke en enkel opgave. Ligesom linedanseren på scenen kræver det koncentration, mod og en dyb forståelse af, hvor vi placerer vores vægt. Vi må konstant reflektere over, hvor vi retter vores opmærksomhed og indsats – søger vi at tilfredsstille verdslige krav eller stræber vi efter at følge Kristi eksempel?

Jesus' svar til farisæerne giver os en vejledning. Vi lever i verden, men vi må ikke miste synet for, at vores ultimative troskab og formål findes i Gud. Vores tro kaldes ikke til en flugt fra verden, men snarere til at engagere os i den med et åndeligt perspektiv.

Lad os derfor søge at balancere vores liv med visdom og nåde. Lad os huske på, at selv i de mest verdslige/jordnære opgaver, er der muligheder for at ære Gud og leve ud fra vores kristne identitet. Som linedanseren, der bevæger sig med ynde og beslutsomhed, lad os også navigere i vores liv med en dyb bevidsthed om, hvem vi tjener og tilhører.

I dåben i dag mindes vi om, at vores primære identitet ligger i Kristus. Vi er først og fremmest Guds børn. Dette forpligter os til at leve et liv, der spejler Guds kærlighed og nåde. Vi lever i verden, men vi må ikke glemme, at vi tilhører et højere rige. Som sangen "Ingen er så tryk i fare" minder os om, er vores ultimative sikkerhed ikke i denne verden, men i Guds hånd.

Luthers lære om de to regimenter, det åndelige og det verdslige, giver os en dybere forståelse af, hvordan vi som kristne skal navigere i verden. Det åndelige regimente, styret af Guds ord, opfordrer os til at leve et liv i tro og åndelig overgivelse, mens det verdslige regimente, styret af menneskelige love og autoriteter, sikrer samfundets orden og retfærdighed. Denne skelnen mellem det åndelige og det verdslige er afgørende for at forstå vores rolle som kristne i samfundet.

Et markant eksempel på spændingen mellem disse to regimenter fandt sted under bondeoprøret i 1525, en begivenhed, som Luther selv oplevede og forholdt sig til. Oprøret, drevet af bøndernes ønske om større frihed og retfærdighed, udfordrede den eksisterende sociale og politiske orden. Luther, der i starten syntes sympatisk over for bøndernes krav, vendte sig imod oprøret, da det antog en voldelig form. Han argumenterede for, at det verdslige regimentes autoritet måtte opretholdes for at bevare samfundets orden og stabilitet.

Dette historiske eksempel belyser, hvordan vi som kristne kan stå over for komplekse og udfordrende situationer, hvor det kan være svært at afveje vores åndelige overbevisninger mod vores pligter i det verdslige samfund. Luthers

reaktion på bondeoprøret viser en dyb forståelse af behovet for lov og orden, men også en erkendelse af, at vores åndelige kald ikke altid stemmer overens med verdslige ambitioner og konflikter.

I vores tid står vi også ofte over for situationer, hvor vi må balancere vores tro med vores rolle i samfundet. Vi må spørge os selv: Hvordan kan vi som kristne engagere os i sociale og politiske spørgsmål, mens vi samtidig opretholder vores åndelige integritet og troskab over for Gud? Hvordan kan vi bruge vores stemme og vores handlinger til at fremme retfærdighed og fred, uden at miste synet af vores åndelige mission?

Gennem Luthers lære og hans håndtering af bondeoprøret bliver vi mindet om vigtigheden af at navigere klogt mellem vores åndelige og verdslige forpligtelser. Det kræver visdom og indsigt at vide, hvornår vi skal stå fast i vores tro, og hvornår vi skal respektere og arbejde inden for de rammer, som det verdslige samfund sætter. Som kristne er vi kaldet til at leve i verden, men ikke at blive en del af dens konflikter og stridigheder. Vi skal søge at være lys og salt i en verden, der ofte mangler retning og håb.

Dagens tekst stiller os over for spørgsmålet: Hvordan bruger vi vores tid, vores ressourcer, vores liv? Er vi optaget af jordiske magter og rigdomme, eller søger vi at tjene Guds rige? Det er ikke altid nemt at skelne, men i dåben er vi mindet om, at vi er døbt til et liv i tro, håb og kærlighed.

Lad os i dag tage dette budskab til os. Lad os gå ud fra denne kirke med et fornyet fokus på at balancere vores liv i denne verden, mens vi fastholder vores blik på Guds evige rige. Må vores liv afspejle den kærlighed og nåde, vi har modtaget gennem Kristus.

Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

23. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbeth-holm-filtenborgs-praediken-23-sondag-efter-trinitatis>